

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 7.10.2005
COM(2005) 133 definitief

**MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD EN HET EUROPEES
PARLEMENT**

Sneller vorderingen boeken om de ontwikkelingsdoelstellingen van het millennium te bereiken – Financiering met het oog op de doeltreffendheid van ontwikkelingshulp -

{SEC(2005) 453}
{SEC(2005) 454}

BEKNOPTE SAMENVATTING

Op het VN-forum op hoog niveau zal met name de balans worden opgemaakt van de vorderingen die zijn geboekt ten aanzien van de Millenniumverklaring, met inbegrip van de ontwikkelingsdoelstellingen van het millennium. Tijdens dit forum zal tevens een speciale bijeenkomst worden gewijd aan het thema ontwikkelingsfinanciering en het forum zal worden voorbereid door de VN-Dialog op hoog niveau. In de jaarlijkse begeleidende vragenlijst die in oktober 2004 aan de lidstaten werd verstuurd, werd bij de formulering van specifieke vragen rekening gehouden met deze omstandigheden.

Aan de hand van antwoorden van de lidstaten (1) laat de Commissie zien welke vooruitgang is geboekt bij de tenuitvoerlegging van de acht "verbintenissen van Barcelona", die de EU is aangegaan in het kader van de conferentie van Monterrey voor ontwikkelingsfinanciering in 2002, (2) bekijkt zij welke verbintenissen moeten worden hernieuwd (officiële ontwikkelingsbijstand (ODA), innoverende financieringsbronnen, schuldverlichting) en onderzoekt waar, op grond van de vorderingen binnen de Europese Unie of op het internationale toneel, een herziening van de verbintenissen kan worden overwogen (coördinatie), mondiale collectieve voorzieningen (GPG), en (3) legt zij concrete voorstellen op tafel voor nieuwe EU-verbintenissen.

Omdat de oorspronkelijke verbintenissen met betrekking tot de omvang van de ODA, beleidscoördinatie en harmonisering van procedures, ontkoppeling van hulp, bijstand op het gebied van de handel en schuldverlichting in 2006 de gewenste resultaten zouden kunnen hebben opgeleverd, verdient het aanbeveling nieuwe concrete verbintenissen in overweging te nemen voor de periode daarna. Op grond van het werk dat is geleverd op het gebied van mondiale collectieve voorzieningen en innoverende financieringsbronnen zouden meer concrete verbintenissen zeker kunnen worden overwogen. Bij de besprekingen over de hervorming van het internationaal financieringssysteem zijn echter zulke geringe vorderingen geboekt dat een dergelijke scenario in 2006 onwaarschijnlijk is.

In de Mededeling wordt getoond welke weg moet worden ingeslagen om een nieuwe tussentijdse doelstelling te kunnen formuleren om de ODA in de EU voor 2010 te verhogen en tegen 2015 het VN-streefcijfer van 0,7 % voor de ODA/BNI (bruto nationaal inkomen) te verwezenlijken. Er worden niet alleen nieuwe steuninstrumenten voorgesteld maar ook innoverende financieringsbronnen en er worden oplossingen aangedragen voor de na schuldverlichting in het kader van HIPC resterende schuldproblemen van lage-inkomenslanden. Verder wordt voorgesteld de EU-verbintenis inzake mondiale collectieve voorzieningen te herdefiniëren. De voornaamste uitdaging wat betreft de coördinatie en harmonisatie is het recent overeengekomen EU-kader op geloofwaardige wijze uit te voeren, de resultaten van het recente forum op hoog niveau inzake de doeltreffendheid van steun vorm te geven en concrete stappen te ondernemen om complementariteit te bereiken bij de steunverlening. De verbintenis inzake de hervorming van het internationaal financieringsstelsel moet worden versterkt.

1. ACHTERGROND: DE MONTERREY-CONSENSUS, DE EU BIJDRAGE EN DE WEG VOORWAARTS

Op de Internationale conferentie inzake ontwikkelingsfinanciering in Monterrey werd vooral gesproken over enerzijds de financiering en anderzijds de meest doeltreffende wijze waarop de internationaal overeengekomen ontwikkelingsdoelstellingen met inbegrip van de

doelstellingen van de Millenniumverklaring kunnen worden verwezenlijkt. Deze twee elementen gaan hand in hand zodat op beide fronten vooruitgang moet worden geboekt. De EU heeft bijgedragen aan het positieve resultaat van de Conferentie van Monterrey met name door de zogenaamde "verbintenissen van Barcelona"¹. Dit zijn:

- *verbintenissen met betrekking tot ODA, de omvang en de bronnen* – meer ODA-middelen, innoverende financieringsbronnen, initiatieven op het gebied van mondiale collectieve voorzieningen en schuldverlichting voor de arme landen met een zware schuldenlast (HIPC);
- *verbintenissen met betrekking tot de doeltreffendheid van steun* – meer beleidscoördinatie en harmonisering van procedures, ontkoppeling van steun, handelgerelateerde bijstand (TRA), hervorming van het internationaal financieringsstelsel.

De Raad heeft de Commissie opdracht gegeven erop toe te zien dat deze verbintenissen worden nagekomen. Het verslag van 2003 werd gebruikt bij de voorbereidingen voor de eerste VN-Dialog op hoog niveau over de Conferentie van Monterrey voor ontwikkelingsfinanciering in oktober 2003². Het verslag over 2004³ gaf aanleiding tot het EU-verslag "*Advancing coordination, harmonisation and alignment: The contribution of the EU*", dat in november 2004⁴ door de Raad werd bekrachtigd en van groot belang was voor het Forum op hoog niveau dat in maart 2005 in Parijs werd gehouden.

De voornaamste uitdagingen voor het VN-forum op hoog niveau waar van de EU een belangrijke bijdrage wordt verwacht, zijn onder meer (i) een aanhoudend financieel tekort, (ii) een doeltreffend gebruik van de ODA en (iii) de voortdurende en zware schuldenlast waar tal van arme landen mee blijven kampen.

Een uitvoerige beschrijving van de stand van zaken bij de tenuitvoerlegging van de EU-verbintenissen is opgenomen in een afzonderlijk werkdocument van de diensten van de Commissie⁵.

2. DE VERBINTENIS OM DE FINANCIËLE MIDDELEN VOOR ODA OP TE TREKKEN

2.1. Resultaten van de EU in 2003

Elke lidstaat dient zich, op grond van de verbintenissen van Barcelona, te houden aan een minimum van 0,33% voor de ODA/BNI zodat voor 2006 de collectieve EU-doelstelling van 0,39% kan worden gehaald. In 2003 haalde de EU een gemiddelde van 0,34% voor de ODA/BNI. De gemiddelde verhouding ODA/BNI in de EU blijft boven die van de OESO/DAC landen (met uitzondering van Noorwegen en Zwitserland). Tien lidstaten hebben een percentage van 0,7% ODA/BNI bereikt of toegezegd. De daling van de ODA in

¹ Conclusies van de Raad van 14 maart 2002 over de VN Conferentie over ontwikkelingsfinanciering (Monterrey), zie Bijlage 1.

² SEC(2003) 569 van 15.5.2003.

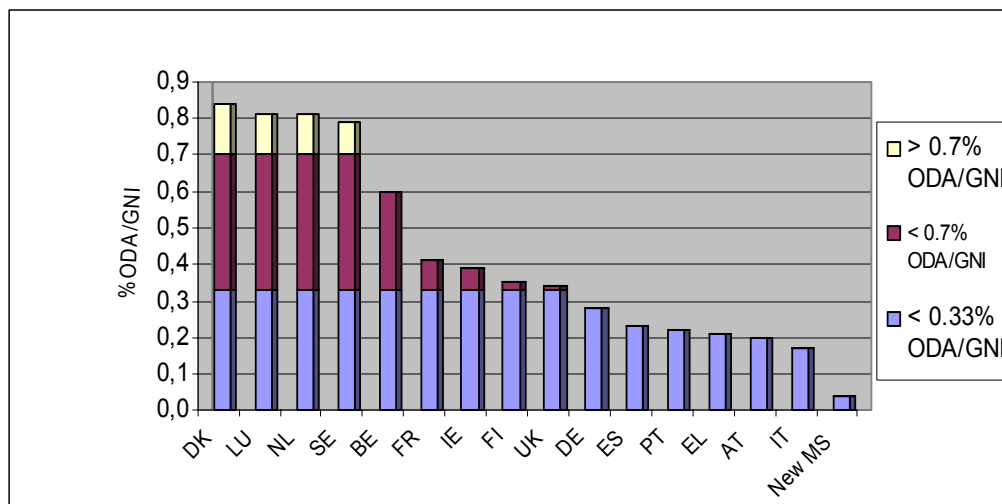
³ COM(2004) 150 van 05.3.2004.

⁴ Conclusies van de Raad Algemene Zaken en Buitenlandse Betrekkingen van 22-23.11.2004; 14724/04 (Presse 325) blz. 37, zie Bijlage 2.

⁵ Werkdocument van de diensten van de Commissie SEC(2005) 453: EU follow-up to the "Barcelona commitments" and operationalisation of the Monterrey Consensus.

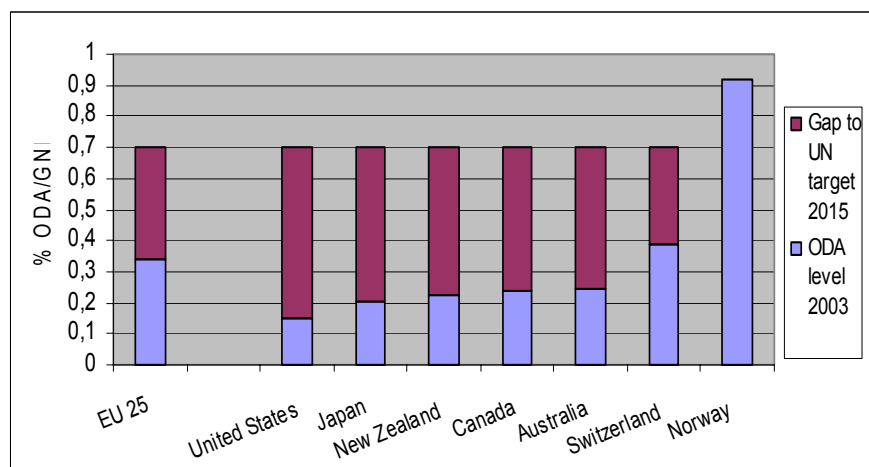
Oostenrijk, Denemarken, Ierland, Spanje, Zweden en Italië in 2003 is deels het gevolg van uitzonderlijke verhogingen van de ODA in 2002 toen bijzondere inspanningen werden verricht om de schuldenlast te verlichten.

Diagram 1: niveau van EU ODA per lidstaat in 2003

Jaarverslag 2004, statistische bijlagen.

Diagram 2: ODA/BNI bijdragen in 2003: de EU vergeleken met andere DAC-leden

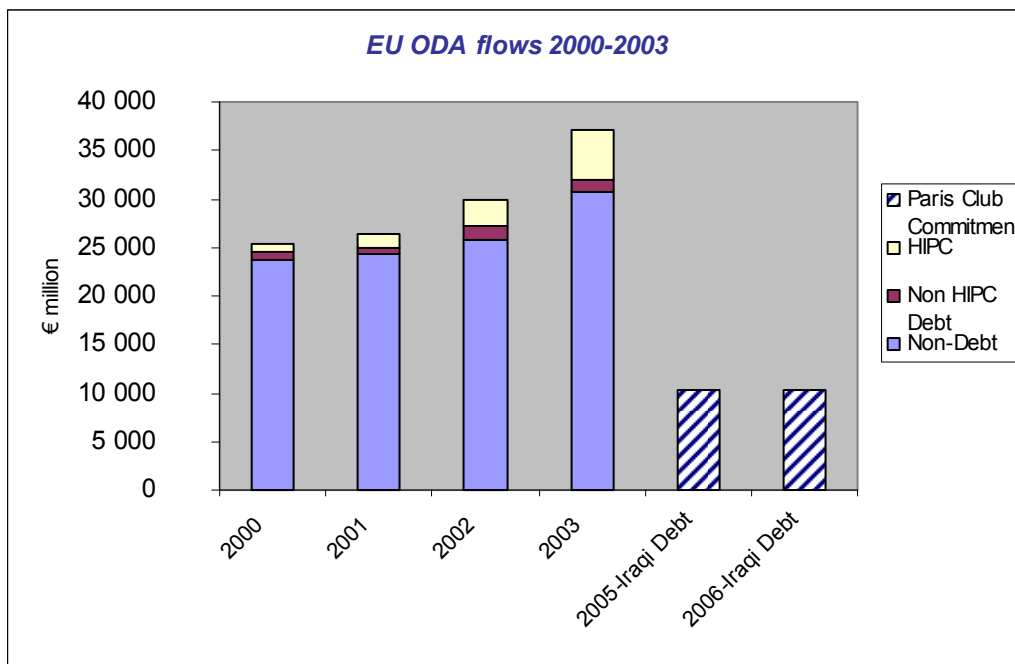
2004, statistische bijlagen.

Het volume van de ODA steeg in 2003 in 12 lidstaten ten opzichte van het voorgaande jaar⁶. De ODA van de 25 EU-lidstaten steeg van 28,4 miljard € in 2002 tot 33 miljard € in 2003, hetgeen neerkomt op een stijging van 4,6 miljard € per jaar. De nieuwe lidstaten verhoogden hun collectieve bijdrage in reële termen met 53%.

⁶ België (met 62,9%), Frankrijk (met 30,5%), Zweden (met 27,6%), Luxemburg (met 26,3%), Verenigd Koninkrijk (met 23,4%), Ierland (met 18,3%), Duitsland (met 18,1%), Griekenland (met 14,4%), Spanje (met 13,7%), Finland (met 11,7%), Nederland (met 9,9%) en Portugal (met 5,7%).

Een groot deel van deze toename van de ODA is echter toe te schrijven aan schuldverlichting. Dit is niet in de geest van de consensus van Monterrey, daar werd namelijk overeengekomen dat het HIPC-initiatief “volledig gefinancierd zou moeten worden uit aanvullende middelen”. Er zal dan ook moeten worden onderzocht welk effect en welke gevolgen de uitgaven ten behoeve van schuldverlichting, zoals bijvoorbeeld voor Irak, hebben gehad voor de ODA-stroom. Voorts is het van belang dat debatten over de definitie van de ODA geen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid en meetbaarheid van de verbintenissen van de donors in Monterrey.

Diagram 3: EU ODA-stromen en schuldverlichting 2000-2003

Jaarverslag 2004, statistische bijlagen.

2.2. ODA-vooruitzichten voor 2006

Wanneer de toezeggingen van de lidstaten te zijner tijd worden waargemaakt, zou de EU als geheel een ODA-niveau kunnen verwezenlijken van 0,42% van het BNI in 2006 – hetgeen neerkomt op een potentiële toewijzing van 46,5 miljard € per jaar. In dit verband blijft de lage ODA van Italië bijzonder verontrustend.

Tabel 1: EU ODA niveaus 2003-2006

	2003		2006	
	ODA € ml	GNI %	ODA € ml	GNI %
Austria	447	0,2	814	0,33
Belgium	1640	0,6	1568	0,5
Cyprus	2	0,02	3	0,02
Czech Republik	80	0,11	125	0,133
Denmark	1547	0,84	1716	0,82
Estonia	1	0,013	2	0,02
Finland	494	0,35	672	0,42
France	6420	0,41	8284	0,47
Germany	6005	0,28	7565	0,33
Greece	320	0,21	616	0,33
Hungary	19	0,03	27	0,03
Ireland	446	0,39	856	0,61
Italy	2153	0,17	4795	0,33
Latvia	1	0,008	5	0,037
Lithuania	2	0,01	14	0,07
Luxembourg	172	0,81	223	0,9
Malta	3	0,07	9	0,18
The Netherlands	3524	0,8	3947	0,8
Poland	24	0,01	227	0,1
Portugal	283	0,22	479	0,33
Slovak Republic	13	0,05	33	0,092
Slovenia	20	0,1	29	0,1
Spain	1736	0,23	3288	0,37
Sweden	2124	0,79	2819	1
UK	5560	0,34	8146	0,42
EU 15 TOTAL	32871	0,35	45788	0,43
EU 10 Total	165	0,04	474	0,09
EU 25 TOTAL	33036	0,34	46262	0,42

statistische bijlagen en antwoorden van de lidstaten van de EU op de vragenlijst van Monterrey

2.3. Een nieuwe tussentijdse doelstelling voor 2010

Op de Europese Raad van december 2004 werd de verbintenis van de EU ten aanzien van de ontwikkelingsdoelstellingen van het millennium bevestigd en kreeg de Commissie de opdracht de Raad “concrete voorstellen voor te leggen inzake nieuwe, toereikende ODA-doelstellingen voor de periode 2009-2010, daarbij rekening houdend met de positie van de nieuwe lidstaten”.

De Commissie stelt voor om vóór 2010 twee aan elkaar gekoppelde streefcijfers te bereiken:

- (1) een individuele drempel voor lidstaten waarbij variaties mogelijk zijn tussen landen die in 2002 reeds lid waren van de EU (verbintenissen van Barcelona EU-15) en landen die later lid werden (EU-10);
- (2) een collectief gemiddelde voor alle lidstaten (EU-25).

Deze percentages moeten voldoende ambitieus zijn om het streefcijfer van **0,7% vóór 2015** te kunnen verwezenlijken. Daar de Raad heeft gevraagd om “een nieuwe en toereikende doelstelling” te bepalen verdient het aanbeveling **voor 2010 een percentage van 0,35** te bereiken om zo het doel te naderen. Uitgaande van de benadering die werd toegepast voor de verbintenissen van Barcelona stelt de Commissie het volgende voor:

- (1) elke oude lidstaat die deelnam aan de verbintenissen van Barcelona (EU-15) die nog onder het volgende minimum zit, dient de ODA te verhogen tot het nieuwe **individuele minimum** van 0,51% van ODA/BNI,
- (2) de lidstaten die toetraden na 2002 (**EU-10**) zouden een **individueel minimum moeten bereiken van 0,17%** ODA/BNI zodat zij de helft realiseren van het Barcelona-acquis (0,33% in 2015).

Het percentage van 0,51% ligt net halverwege het streefcijfer van 0,33% in 2006 en dat voor 2015 (0,7%) Met dit voorstel wil men de taken eerlijk verdelen tussen de lidstaten en een **collectief gemiddelde van 0,56%** verwezenlijken voor de EU-25 zodat voor 2010 naar schatting nog eens 20 miljard € beschikbaar komt.

Tabel 2 (revised): Voorstel voor nieuwe EU ODA streefcijfers 2006-2010

	2006		2010		GAP 2010-2015	
	ODA €ml	%GNI	ODA €ml	%GNI	ODA €ml	%GNI
Austria	813,5054	0,33	1360,872	0,51	538,2346	0,19
Belgium	1567,99	0,5	2376,14	0,7	0	0
Cyprus	2,773301	0,02	25,51623	0,17	25,4952	0,16
Czech Republiek	124,9292	0,133	172,847	0,17	0	0
Denmark	1716,347	0,82	1789,86	0,79	0	0
Estonia	1,963152	0,02	18,06232	0,17	18,04743	0,16
Finland	671,9009	0,42	1212,145	0,7	0	0
France	8283,897	0,47	12210,05	0,64	1215,233	0,06
Germany	7565,331	0,33	12655,66	0,51	5005,403	0,19
Greece	616,4509	0,33	1031,23	0,51	407,8586	0,19
Hungary	26,48715	0,03	162,4664	0,17	162,3325	0,16
Ireland	855,8221	0,61	1063,047	0,7	0	0
Italy	4794,862	0,33	8021,083	0,51	3172,395	0,19
Latvia	5,189312	0,037	25,8082	0,17	25,78692	0,16
Lithuania	14,41453	0,07	37,8924	0,17	37,86117	0,16
Luxembourg	223,2018	0,9	241,6008	0,9	0	0
Malta	8,79661	0,18	9,521734	0,18	8,423752	0,15
The Netherlands	3946,952	0,8	4272,308	0,8	0	0
Poland	227,1215	0,1	417,9342	0,17	417,5897	0,16
Portugal	479,0306	0,33	801,3463	0,51	316,9381	0,19
Slovak Republic	33,18513	0,092	66,37512	0,17	66,32041	0,16
Slovenia	29,31612	0,1	53,94561	0,17	53,90115	0,16
Spain	3288,282	0,37	5194,716	0,54	1634,025	0,16
Sweden	2818,721	1	3051,074	1	0	0
UK	8145,778	0,42	10706,66	0,51	4234,561	0,19
EU 15 TOTAL	45788,07	0,43%	65987,8	0,58%	16524,65	0,12%
EU 10 Total	474,176	0,09%	990,3692	0,17%	815,7582	0,16%
EU 25 TOTAL	46262,25	0,42%	66978,17	0,56%	17340,41	0,14%

In het licht van het bovenstaande verzoekt de Commissie de Raad:

- **voort te gaan met** de tenuitvoerlegging van de ODA-verbintenissen van Barcelona; de lidstaten van de EU-15, die dat nog niet hebben gedaan, te vragen om vóór 2006 een duidelijk tijdschema op te stellen om het VN-percentage van 0,7% voor de ODA/ BNI te bereiken;
- **de lidstaten** die na de verbintenissen van Barcelona toetraden tot de Unie (maart 2002) (EU-10) **te vragen** om een duidelijk tijdschema op te stellen teneinde vóór 2015 het “Barcelona-acquis” te bereiken;
- ervoor te zorgen dat verdere voortgang op het gebied van **schuldverlichting** enerzijds en veranderingen in de **definitie van ODA** anderzijds geen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verbintenissen die in Monterrey zijn gedaan;
- in te stemmen met nieuwe individuele en collectieve tussentijdse streefcijfers voor 2010.

3. DOELTREFFENDHEID VAN STEUN: COÖRDINATIE, COMPLEMENTARITEIT

Maatregelen om de doeltreffendheid van ODA te verbeteren zouden een vermindering betekenen van de transactiekosten, een betere rentabiliteit opleveren van de investeringen en verbintenissen op langere termijn mogelijk maken zodat meer middelen beschikbaar zouden komen voor actie in de begunstigde landen. De meeste lidstaten hebben de wijze waarop zij prioriteiten stellen bij het verstrekken van hun externe steun, de organisatie en de tenuitvoerlegging ervan hervormd. De hervormingen die de Commissie zelf heeft doorgevoerd beginnen nu vrucht af te werpen, een ontwikkeling die zich ook in de toekomst zal voortzetten, onder meer door de vereenvoudiging van de instrumenten voor buitenlandse steun, die momenteel wordt besproken in de context van de Financiële vooruitzichten 2007-2013.

Het internationale coördinatieproces heeft een sterke impuls gekregen door het tweede forum op hoog niveau over de doeltreffendheid van steun (HLFII) in Parijs in maart 2005 waar een uitgebreide agenda is opgesteld van maatregelen die onmiddellijk moeten worden genomen: internationale donors en begunstigde landen zijn het eens geworden over verbintenissen op het gebied van verantwoordelijkheid, aanpassing, harmonisering, het bereiken van resultaten en het wederzijds afleggen van verantwoordelijkheid⁷. Met het oog op het HLFII heeft de EU haar goedkeuring gehecht aan een uitgebreid kader met tijdgebonden doelstellingen als bijdrage aan het forum⁸. Dit is gebaseerd op de conclusies van de Raad over harmonisering in november 2004. Voorts heeft de EU zich in Parijs verbonden tot nieuwe concrete doelstellingen. Zij verbindt zich er met name toe: 1) alle steun voor capaciteitsopbouw te verlenen door middel van gecoördineerde programma's waarbij steeds meer gebruik wordt gemaakt van regelingen waaraan meerdere donors deelnemen, 2) 50% van de overheidssteun te verstrekken via de nationale stelsels, 3) het opzetten van nieuwe eenheden voor de projectuitvoering te vermijden, 4) het percentage steun dat wordt verleend via begrotingssteun of sectorale regelingen te verdubbelen en 5) het aantal ongecoördineerde missies te halveren. Deze verbintenissen moeten geleidelijk maar vóór 2010 worden uitgevoerd.

De vooruitgang geschiedt echter nog steeds te traag en de tenuitvoerlegging van politieke verbintenissen laat in de praktijk vaak nog te wensen over. Op veel politiek gevoelige gebieden waar vitale belangen op het spel staan (bijv. immigratie, onderzoek), coördineert de EU haar aanpak veel meer dan bij ontwikkelingshulp. Dit is paradoxaal omdat het hier om een gebied gaat waar de EU de grootste donor van ODA ter wereld is (55%) en waar telkens weer wordt opgeroepen tot solidariteit en collectief optreden.

Zelfs op moeilijke gebieden die nog hoofdzakelijk intergouvernementeel terrein zijn, zoals het buitenlands en veiligheidsbeleid, is de EU erin geslaagd overeenstemming te bereiken over gemeenschappelijke acties (Europese Veiligheidsstrategie). Het is dan ook moeilijk te begrijpen dat in de hierboven beschreven context, zo weinig vooruitgang wordt geboekt op een beleidsgebied als ontwikkelingshulp, waarvoor zeer nauwkeurige voorschriften zijn opgesteld in het Verdrag (van Nice of het Verdrag tot vaststelling van de Grondwet). Om de EU-coördinatie en complementariteit te verbeteren, uit te voeren en hierop toezicht te houden moet de EU trachten overeenstemming te bereiken over een echte Europese

⁷ Verklaring van Parijs inzake de doeltreffendheid van steun, forum op hoog niveau, Parijs 28.2-2.3.2005.

⁸ Zie bijlage 2. Deze conclusies zijn gebaseerd op aanbevelingen van de ad hoc werkgroep van de EU over harmonisering. Zij worden uitgebreid behandeld in het werkdocument van de diensten van de Commissie.

Ontwikkelingsstrategie of een kader van basisbeginselen en –regels zodat het enorme bedrag dat zij uitgeeft aan ontwikkelingshulp een echt Europees karakter krijgt en op een meer doeltreffende wijze wordt verleend. Er bestaan reeds verschillende modellen van flexibele kaders die op eenvoudige wijze kunnen worden aangepast. We hebben gemeenschappelijke doelstellingen (ontwikkelingsdoelstellingen van het millennium), en er is overeenstemming bereikt over de middelen en een aantal benchmarks. Nu moet de EU een dergelijk kader en de wijze waarop dit kan worden uitgevoerd formaliseren. Daar waar de EU als collectief een meerwaarde kan leveren, zou haar steun – net als op andere beleidsgebieden - als katalysator moeten fungeren door middel van verbeterde regelingen als cofinanciering en institutionele samenwerking. In de EU Donor Atlas zijn gebieden in kaart gebracht waar sprake was van versplintering, leemten en herhaling van de steunverlening van de donors. Er moet een betere invulling worden gegeven aan het begrip taakverdeling door de steunverlening van de verschillende donors meer op elkaar af te stemmen. De gezamenlijke meerjarenprogrammering van de EU, zoals vermeld in de conclusies van de Raad (ad hoc werkgroep harmonisering), zal een dergelijke taakverdeling op nationaal niveau steunen.

Het is van wezenlijk belang dat bij het verbeteren van de coördinatie en complementariteit ook rekening wordt gehouden met de bijdrage van de privé-sector en die van de burgermaatschappij.

In het licht van het bovenstaande verzoekt de Commissie de Raad:

- nauw toezicht te houden op de tenuitvoerlegging van de aanbevelingen van de conclusies van de Raad van november 2004.
- een discussie te lanceren over de oprichting van een vrijwillig EU kader voor ontwikkelingsbijstand dat gebaseerd is op een open coördinatiemethode waarbij de competentie van de Commissie kan worden gekoppeld aan nationale initiatieven.
- de periodieke publicatie te overwegen van een rapport over de stand van zaken in de Unie op het gebied van de doeltreffendheid van steun, dat gezamenlijk door de Commissie en de lidstaten wordt opgesteld;
- een operationeel debat te lanceren over complementariteit, met name over de verdeling van de taken op nationaal niveau in de context van een gezamenlijke meerjarenprogrammering.

4. ONTKOPPELING VAN STEUN

Zoals overeengekomen in Barcelona heeft de Europese Unie aanzienlijke vooruitgang geboekt om ervoor te zorgen dat haar ODA meer rendement oplevert. De lidstaten hebben hun steun aan de minstontwikkelde landen ontkoppeld, zoals hen was opgedragen in de DAC-aanbevelingen. De meeste lidstaten gaan trouwens nog verder met deze ontkoppeling van de steun. Voorstellen voor de ontkoppeling van de EG-steun doorlopen momenteel het wetgevingsproces. De EU is ook bezig met gelijktijdige wijzigingen in Bijlage IV van de Overeenkomst van Cotonou.

De Commissie wijst erop dat de voorschriften op het gebied van de interne markt van de EU en de mededingingsvoorschriften van toepassing zijn wanneer de lidstaten ontwikkelingsbijstand aanbesteden en dat zij voornemens is actief toe te zien op de werking

van de interne markt. Voorts hebben twee studies in opdracht van de OESO/DAC en de Commissie de voordelen en het positieve effect van verdere ontkoppeling duidelijk naar voren gebracht.

In het licht van het bovenstaande verzoekt de Commissie de Raad:

- snel zijn werkzaamheden over het voorstel van de Commissie **voor een verordening** inzake ontkoppeling af te ronden.
- de debatten te steunen die op internationaal vlak aan de gang zijn over **verdere ontkoppeling van steun** die verder gaat dan de DAC-aanbevelingen en waarbij de nadruk wordt gelegd op voedselhulp, het transport van voedselhulp en de toegang die de begunstigde landen hebben tot de steun van de donors.

5. HANDELGERELATEERDE STEUN (TRA)

De EU levert de grootste bijdrage aan handelgerelateerde initiatieven ter wereld⁹ en verleent bijna 50% ofwel 1 miljard € per jaar, aan onder meer de voornaamste multidonor programma's zoals het geïntegreerde kader voor de minstontwikkelde landen en het Doha Global Trust Fund. Kwantitatief gezien ligt de EU met de steunverlening dan ook op schema wat haar verbintenis van 2002 betreft.

Nu moeten zowel de kwaliteit als de doeltreffendheid van TRA op een hoger peil worden gebracht en oplossingen worden gevonden voor nieuwe behoeften. Hiertoe hebben de Europese Commissie en een aantal lidstaten hun respectieve TRA-activiteiten in 2004¹⁰ geëvalueerd. De voornaamste bevindingen waren dat TRA (1) heeft geleid tot meer inzicht in handelgerelateerde kwesties in partnerlanden en heeft bijgedragen aan betere exportresultaten en productiviteit van het plaatselijke bedrijfsleven; (2) gebaseerd moet zijn op een uitgebreide evaluatie van de behoeften die wordt gebruikt door de begunstigde regeringen en alle donors; (3) meer flexibel zou moeten zijn en moet kunnen worden aangepast aan snel wijzigende omstandigheden.

In de toekomst zou men zich vooral moeten concentreren op de coördinatie van TRA-planning en de daadwerkelijke verstrekking van deze steun binnen de EU en binnen de bredere donorgemeenschap. De werkzaamheden van de groep van deskundigen over informele handel en ontwikkeling en de constructieve bijdrage aan de OESO/DAC werkzaamheden over het toezicht zijn stappen in deze richting. Een gezamenlijke evaluatie is gepland voor 2005; daar zal worden gekeken naar EU-coördinatie op het gebied van TRA.

Men is het er steeds meer over eens dat veel ontwikkelingslanden geconfronteerd zullen worden met belangrijke kosten in verband met de aanpassingen die nodig zijn om zich te kunnen integreren in het multilaterale handelssysteem en om de vruchten te kunnen plukken van de handelsliberalisering die voortvloeit uit de onderhandelingen in het kader van de Doha Ontwikkelingsagenda van de Wereldhandelsorganisatie. Op de handel gebaseerde

⁹ Volgens de Doha Development Agenda Trade Capacity Building Database (TCBDB). De EU verschaft ongeveer 50% van de TRA over de gehele wereld. Het leeuwendeel is afkomstig van de Europese Commissie die sedert 2001 gemiddeld 700 miljoen € /jaar aan TRA heeft toegewezen.. De toewijzigingen per lidstaat leveren een gemengd plaatje op: een aantal lidstaten heeft zijn steun voor TRA verhoogd.

¹⁰ VK (DFID evaluatie van TRA), NL en D.

economische aanpassing en groei kan alleen worden bereikt indien de steun voor TRA aanzienlijk wordt uitgebreid en meer geld beschikbaar wordt gesteld voor de ontwikkeling van de aanbodzijde. De Commissie zal zich inzetten voor het opzetten van een speciale faciliteit die zou kunnen putten uit innoverende financieringsbronnen, met name om een bijdrage te leveren aan de verwezenlijking van de doelstelling om Afrika te integreren op het gebied van infrastructuur en handel .

In het licht van het bovenstaande vraagt de EU de Raad ermee in te stemmen om:

- **de EU-coördinatie te verbeteren** (1) op de hoofdzetel en op het terrein, door het begunstigde land /de regio en andere belangrijke donors hierbij te betrekken en (2) ten aanzien van de EU input in bredere internationale initiatieven zoals het geïntegreerde kader voor de minstontwikkelde landen. Hiervoor kan gebruik worden gemaakt van bestaande kanalen voor coördinatie zoals de EU groep van deskundigen op het gebied van handel en ontwikkeling. Dit omvat **intensieve uitwisseling van informatie** voor TRA-planning en hulpverlening en de uitwisseling van “beste praktijken”.
- de **dialogo met de begunstigde landen** te versterken zodat handelsbeleid wordt geïntegreerd in hun nationale strategieën voor armoedebestrijding en ontwikkeling.
- de TRA-programmering te verbeteren door **de behoeften op het gebied van de handel systematisch te evalueren**, indien dit doelmatig is en gewenst is door de partnerlanden;
- te zorgen voor meer flexibele TRA-programmering die kan worden aangepast aan veranderingen in de omstandigheden (bijvoorbeeld om een oplossing te zoeken voor sanitaire en fytosanitaire kwesties) en die **nieuwe methoden voor de steunverlening** omvatten, bijvoorbeeld begrotings- en sectorale steun om 1) de aanpassing aan handelsbeleidshervormingen te vergemakkelijken met inbegrip van de sociale dimensie, 2) de productieve sector te versterken en 3) steun te verlenen aan de mechanismen voor een sociaal vangnet om de armen te beschermen en 4) zich in te zetten om ervoor te zorgen dat dat beleidskaders voor handel en milieu elkaar wederzijds ondersteunen en zijn gericht op duurzame ontwikkeling.
- aanvullende steun te verlenen voor handelsaanpassing en integratie met het oog op de verwachte hoge kosten in verband met deze integratie voor ontwikkelingslanden.
- na te gaan welke ruimte er is om **horizontale TRA-initiatieven te financieren** om meer doeltreffende steun te verlenen in alle geografische regio's of om multilaterale instanties in te schakelen.

6. MONDIALE COLLECTIEVE VOORZIENINGEN

In 2003 werd door Frankrijk en Zweden een internationale **Task Force (TF) voor mondiale collectieve voorzieningen** in het leven geroepen. Via de **Group of Friends of the Task Force** (vrienden van de task force) werden ook de belanghebbenden bij de task force betrokken. Uit de Monterrey-vragenlijst blijkt dat tien EU-lidstaten en de Commissie actief

betrokken zijn bij het debat. Het eindverslag zou een tijdgebonden en volledig begroot actieplan moeten omvatten om te kunnen zorgen voor een betere toegang tot de 6 mondiale collectieve voorzieningen.

De lidstaten schijnen het in toenemende mate eens te worden over (1) de **definitie van mondiale collectieve voorzieningen (IPG)** en de relevantie van de zes prioritaire mondiale collectieve voorzieningen: handel, kennis, vrede en veiligheid, financiële stabiliteit, gemeenschappelijke natuurlijke rijkdommen (global commons), het uitbannen van overdraagbare ziekten, en (2) de bereidheid om het Actieplan te onderzoeken teneinde een gemeenschappelijke EU-platform op te zetten om mondiale collectieve voorzieningen te verstrekken en te financieren en (3) de opvatting dat mondiale collectieve voorzieningen alleen zouden kunnen worden gefinancierd met behulp van bestaande ODA wanneer deze voorzieningen gekoppeld zijn aan de ontwikkelingsdoelstellingen van het millennium, de drie pijlers van duurzame ontwikkeling en andere overeengekomen ontwikkelingsdoelstellingen.

In het licht van het bovenstaande verzoekt de Commissie de Raad:

- het komende Task Force actieplan te onderzoeken op basis van een voorstel van de Commissie voor een gemeenschappelijk EU-platform voor het verstrekken en financieren van mondiale collectieve voorzieningen;
- overeenstemming te bereiken over de IPG's die buiten de draagwijdte van ontwikkeling vallen en derhalve gefinancierd zouden moeten worden met behulp van niet-ODA financieringsbronnen in hun nationale begrotingen;
- de verbintenissen van Barcelona als volgt aan te passen: verder te werken aan het bevorderen van collectieve multilaterale actie om het verstrekken van prioritaire internationale collectieve voorzieningen te verbeteren, te beginnen met het opzetten van een actieplan op EU-niveau voor 2006.

7. INNOVERENDE FINANCIERINGSBRONNEN EN NIEUWE MECHANISMEN VOOR DE STEUNVERLENING

Op de Europese Raad van december 2004 werd overeengekomen: "*innoverende financieringsmethoden te onderzoeken*" en werd de Commissie gevraagd voorstellen in te dienen met het oog op het VN-forum op hoog niveau.

Aanzienlijk meer steun is nodig als ontwikkelingslanden hun ontwikkelingsdoelstellingen van het millennium willen bereiken. Naast nieuwe en toereikende ODA-doelstellingen voor 2010 die haar eerste prioriteit moeten blijven, dient de EU haar positie in het internationale debat over innoverende bronnen te bepalen. Dit mag echter niet betekenen dat maatregelen om de traditionele financieringsbronnen uit te breiden vertraging oplopen.

Bij de discussie over innoverende financieringsbronnen en instrumenten voor ontwikkelingshulp moet het streven naar het mobiliseren van aanvullende en meer stabiele financieringsbronnen voorop staan en moet het resultaat op middellange termijn een meer voorspelbare financiering zijn, een soort "eigen middelen" voor ontwikkelingshulp.

Verscheidene lidstaten zijn betrokken geweest bij het zoeken naar de uiteenlopende soorten nieuwe innoverende financieringsmechanismen. De meest in het oog springende voorstellen zijn:

- het voorstel van het VK om **de toegezegde steunverhogingen te vervroegen** door middel van een “**International Finance Facility**” (IFF, **internationale financieringsfaciliteit**);
- **een reeks voorstellen voor internationale belastingheffing** die zijn opgenomen in het verslag “Landau” en de werkzaamheden van de “Lula Groep”, die is samengesteld uit de presidenten van Brazilië, Chili en Frankrijk en de eerste minister van Spanje;
- **vrijwillige opties**, zoals een **mondiale loterij of schenkingen voor het goede doel**.

Al deze voorstellen moeten worden onderzocht en worden getoetst aan een reeks criteria om de meest veelbelovende opties te kunnen selecteren. Criteria zijn bijvoorbeeld: hoeveel geld zou elk voorstel bijeen kunnen brengen? In hoeverre zouden de fondsen een aanvullend karakter hebben? Hoe stabiel en voorspelbaar zouden zij zijn? Wat zijn de gevolgen voor de mededinging en de sectorale gevolgen? Wat zijn de nadelen, bijvoorbeeld de kosten voor het lanceren en de administratie ervan? Met welke voorstellen kan het snelst worden aangevangen? Is (vrijwel) universele steun nodig of kunnen voorstellen op regionaal, dat wil zeggen EU-niveau worden uitgevoerd?¹¹

De IFF is bedoeld als een tijdelijke faciliteit om de in Monterrey aangevane verbintenissen vroegtijdig na te komen, door obligaties uit te geven op de internationale kapitaalmarkten, gesteund door bindende afspraken van donors om dit instrument regelmatig van fondsen te voorzien. Het is niet de bedoeling aanvullende middelen te verstrekken naast de middelen die reeds zijn toegezegd in Monterrey in 2002, maar dit instrument zou kunnen helpen het bestaande tekort tot 2015 te dekken zodat de millenniumdoelstellingen kunnen worden verwezenlijkt. De Europese Commissie is van oordeel dat de IFF-voorstellen zorgvuldig moeten worden onderzocht, hoewel deze ook enige reden tot bezorgdheid geven en veel details nog moeten worden verduidelijkt, met name op het gebied van het beheer. Hoewel het idee om de verbintenissen vroegtijdig na te komen aantrekkelijk is omdat onmiddellijk aanvullende middelen beschikbaar komen, zou voor een dergelijk plan de absorptiecapaciteit van de ontwikkelingslanden moeten worden verbeterd. Tevens zouden er gevolgen kunnen zijn voor volgende generaties in de donor- en begunstigde landen. De kosten van de faciliteit zouden uiteindelijk voor rekening zijn van de belastingbetalers van morgen, hoewel voorstanders verklaren dat deze kosten in de begrotingen voor ontwikkelingshulp zouden kunnen worden opgenomen die overeenkomstig de toezeggingen in en sedert Monterrey verhoogd zouden moeten worden. Na 2015 zouden de begrotingen voor ontwikkelingshulp van de IFF donors gedeeltelijk worden gebruikt om de IFF-obligatiehouders terug te betalen hetgeen wellicht inhoudt dat minder ODA beschikbaar wordt voor ontwikkelingslanden. Het is evenmin duidelijk welke methoden moeten worden gehanteerd voor het boeken van de bijdragen van donors, maar voor de EU-lidstaten moet vooral worden voldaan aan de eis van fiscale transparantie.

Bij recente besprekingen zijn verschillende voorstellen op tafel gelegd voor echt aanvullende middelen:

¹¹ In het werkdocument van de Diensten van de Commissie « Innovative sources of financing for development – a review of options », worden de belangrijkste vragen onderzocht. (SEC(2005) 467).

- milieu/energie/vervoerverwante heffingen, zoals heffingen voor maritiem vervoer, luchtvaart of een CO₂-belasting/heffing;
- belastingen op wisselkoerstransacties, zoals de Tobin-belasting;
- belastingen op levensmiddelen die verband houden met volksgezondheid, zoals een belasting op het suikergehalte van voedingsmiddelen;
- belastingen op de wapenhandel;
- belastingen op de winst van grote multinationals.

Ook **liefdadigheidsactiviteiten en initiatieven op het gebied van maatschappelijk verantwoord ondernemen** verdienen aandacht. Deze activiteiten geven niet alleen op unieke wijze uiting aan onderlinge solidariteit, maar genereren ook belangrijke sommen geld. De Commissie is van oordeel dat ook hier ruimte is voor innovatie: deze dient voor een groot deel uit de sector van het vrijwilligerswerk zelf te komen, die gebruik zou kunnen maken van internettechnologie om meer solidariteit te kweken, terwijl de Commissie en de regeringen van de lidstaten zouden moeten overwegen een steentje bij te dragen door **belastingvoordelen** te creëren voor schenkingen aan liefdadigheidsinstellingen, door **twinningssamenwerking** te organiseren, of door steun te verlenen aan de organisatie van bijvoorbeeld een **mondiale loterij**.

Ongeacht de uiteindelijke keuze en de wijze van financiering (traditionele of innoverende bronnen), is meer ODA nodig. Om ervoor te zorgen dat deze uitbreiding van middelen ontwikkelingslanden ook daadwerkelijk helpt om de millenniumdoelstellingen op de meest doeltreffende wijze te bereiken, moeten **nieuwe, meer voorspelbare en minder onzekere steuninstrumenten** worden opgezet. De steunstromen uit hoofde van de bestaande instrumenten zijn onvoldoende flexibel en te onvoorspelbaar zodat de partnerlanden moeilijk hun investeringen op middellange termijn kunnen plannen die nodig zijn om meer voortgang te boeken bij de verwezenlijking van de millenniumdoelstellingen.

Elk bestaand financieringsinstrument heeft bepaalde voordelen: projecten betekenen dat non-gouvernementele actoren bij de activiteiten kunnen worden betrokken terwijl begrotingssteun op grotere schaal flexibele financiering biedt die is afgestemd op de nationale prioriteiten. Geen van de instrumenten vormt echter de ideale combinatie van voorspelbaarheid op middellange termijn en flexibiliteit om de terugkerende kosten te kunnen financieren. Schuldverlichting, die wel aan deze criteria voldoet, kan weer resulteren in tegendraadse toewijzing van hulpmiddelen. Er zijn dan ook nieuwe instrumenten nodig om de nodige hervormingen te kunnen doorvoeren en de millenniumdoelstellingen te kunnen bereiken. Om in aanmerking te komen voor dergelijke nieuwe instrumenten zouden landen in hoge mate afhankelijk moeten zijn van steun. Dergelijke landen zouden blij moeten hebben gegeven van hun inzet om de armoede te bestrijden door een strategie voor armoedebestrijding toe te passen en moeten beschikken over een geloofwaardig systeem voor het toezicht op resultaten. Voorts zouden zij moeten beschikken over de nodige economische stabiliteit en moeten zij zichtbare vooruitgang hebben geboekt op het gebied van openbare financiën en beheer.

Om de hulpverlening voldoende voorspelbaar te maken, kunnen verschillende mechanismen worden overwogen waarbij de donors tegelijkertijd de mogelijkheid behouden hun verbintenissen aan te passen aan de resultaten: steun kan bijvoorbeeld worden gegarandeerd

voor een periode van drie à vijf jaar, met een tussentijdse evaluatie waarin de hoogte van de steun voor de komende periode wordt vastgesteld; contracten kunnen worden vastgesteld met een looptijd van tien jaar waarbij wordt ingestaan voor een minimumsteunverlening; verbintenissen kunnen worden vastgesteld voor een periode van drie jaar, enz. Schendingen van een “wezenlijk element” van de voorwaarden van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomsten (bijv. schending van de mensenrechten), zouden leiden tot een schorsing van de programma’s.

Deze voorstellen zouden op technisch en politiek niveau verder moeten worden besproken met de partnerlanden. Er dienen voldoende flexibele en stabiele financieringsbronnen beschikbaar te zijn om ervoor te kunnen zorgen dat deze innoverende instrumenten worden uitgevoerd.

Landen die geconfronteerd worden met externe schokken zouden in aanmerking moeten kunnen komen voor tijdelijke schuldverlichting.

In het licht van het bovenstaande verzoekt de Commissie de Raad ermee in te stemmen om:

- meer vaart te zetten achter het uitwerken van de meest veelbelovende opties voor innoverende, aanvullende financieringsbronnen;
- na te gaan of een **Europees initiatief** mogelijk is om nieuwe, meer voorspelbare en minder onzekere instrumenten voor steunverlening te ontwikkelen;
- innoverende voorstellen ter ondersteuning van particuliere initiatieven (bedrijven of liefdadigheid) diepgaand te onderzoeken.

8. HERVORMING VAN HET INTERNATIONAAL FINANCIERINGSSYSTEEM

Doeltreffend toezicht op de vorderingen bij deze specifieke verbintenis van Barcelona is niet eenvoudig als gevolg van de algemene en ingewikkelde aard van deze verbintenis waarbij slechts op lange termijn voortgang kan worden geboekt. Om de verbintenis van Monterrey, om ontwikkelingslanden meer verantwoordelijkheid te geven ten aanzien van hun eigen toekomst, te kunnen nakomen, is het ontwikkelen van een gemeenschappelijk EU-standpunt echter van cruciaal belang. De EU-lidstaten zijn over het algemeen tevreden over de verbetering van de informele EU coördinatie tussen de EU-leden van het dagelijks bestuur van de IMF en de Wereldbank in Washington de afgelopen paar jaar (periodieke coördinatiebijeenkomsten waarbij de Commissie is betrokken). Voorts heeft het Economisch en Financieel Comité (EFC) een speciaal subcomité opgericht (SCIMF) om de positie van de EU over IMF en verwante zaken te coördineren. Dit soort van EU-samenwerking zou tevens moeten worden uitgebreid tot de Regionale Ontwikkelingsbanken waar de EU als collectief een belangrijke rol speelt.

Er is echter meer nodig. Een aantal lidstaten heeft te kennen gegeven verder te willen gaan (bijvoorbeeld een betere uitwisseling van informatie, een meer geharmoniseerde aanpak).

In het licht van het bovenstaande verzoekt de Commissie de Raad:

- in de geest van artikel III 196 van het Verdrag voor een Grondwet, zo veel mogelijk **één Europees standpunt in te nemen in de internationale financiële**

instellingen (IFI's) om de zichtbaarheid en invloed (of stem) van de Europese Unie op de IFI's te vergroten;

- Een gezamenlijk **EU-standpunt te ontwikkelen over het streven ontwikkelingslanden en overganglanden een grotere stem te geven** bij de internationale economische besluitvorming, met name bij de besturen van de IMF, de Wereldbank en de Regionale ontwikkelingsbanken.

9. SCHULDVERLICHTING

De EU is een eind op de goede weg met haar steunverlening aan de tenuitvoerlegging van het uitgebreide HICP-initiatief en komt hiermee haar verbintenis volledig na. De nieuwe lidstaten dragen hun steentje bij als donors aan HICP terwijl sommige ook een bijdrage hebben verleend aan het HICP Trust Fund. De meeste lidstaten zijn verbintenissen aangegaan die verder gaan dan de eisen van het HIPC-initiatief en bieden een schuldverlichting van 100 % voor de schulden die zijn aangegaan voor de eerste herschikking van de schuldbetaling (pre-cut-off-date).

De schuldensituatie van de arme landen blijft echter bijzonder zorgwekkend en vergt verdere bezinning¹² en actie. De **volledige financiering van het HICP-initiatief op korte termijn** is nog niet volledig rond zolang de donors die geen deel uitmaken van de club van Parijs hun bijdrage aan de schuldverlichting niet zijn nagekomen. Men wordt het er steeds meer over eens dat het **HICP-initiatief niet toereikend is om te zorgen voor duurzame schuldaflissingniveaus voor arme landen op langere termijn**, ondanks verschillende verlengingen. G7-leden hebben overeenstemming bereikt over het principe van een mogelijke volledige kwijtschelding van de multilaterale schuld.¹³

Nu moet men zich dan ook concentreren op het ontwikkelen van op de toekomst gerichte strategieën om de bestaande problemen op te lossen:

- De HIPC-schuldkwijtschelding, die weliswaar op kritiek stuitte, is de meest innoverende aanpak geweest wat betreft de overdracht van steun en transactiekosten. De financieringsbehoeften gaan echter een eventuele totale kwijtschelding te boven. In termen van steunverleningcriteria is schuldkwijtschelding bovendien een slecht instrument omdat landen met de hoogste schuldenlast noch de armste, noch de best bestuurde, noch de meest noodlijdende landen zijn.
- **Verskillende landen waar conflicten hebben gewoed** zouden wellicht nog steeds niet in aanmerking komen voor het HICP-initiatief. De meeste lidstaten zijn het erover eens dat dit geen goede zaak is, maar hebben nog geen samenhangend standpunt over mogelijke oplossingen.
- Een uitvoerige analyse heeft uitgewezen dat **sommige landen, zelfs nadat zij hebben deelgenomen aan het HIPC-initiatief, weer terugvallen tot zware schulden of in de schulden blijven steken**. De meeste lidstaten zijn het eens over

¹² Zie de door de Europese Commissie gefinancierde studie "Beyond the HIPC Initiative" van maart 2004: http://www.europa.eu.int/comm/development/body/theme/hipc/docs/Beyond_HIPC_en.pdf#zoom=100.

¹³ Conclusies van de Ministers van Financiën van de G7 landen in London, 5 februari 2005.

of zijn niet gekant tegen het verschaffen van aanvullende schuldverlichting, maar hebben uiteenlopende ideeën over de wijze waarop dat moet gebeuren.

- Er is brede consensus binnen de EU dat het op de toekomst gerichte, degelijke analysekader voor duurzame schuldaflossing (DSA) dat door de IMF/Wereldbank werd ontwikkeld voor de lage inkomenslanden en de strikte toepassing ervan van cruciaal belang zijn voor de hierboven beschreven problemen.
- Het DSA-kader legt tevens de nadruk op de nauwe banden tussen duurzame schuldaflossing en de kwetsbaarheid voor externe schokken en de Commissie onderzoekt actief welke instrumenten landen kunnen helpen bij schokken van buiten.

In het licht van het bovenstaande verzoekt de Commissie de Raad:

- steun te verlenen, niet alleen aan de tenuitvoerlegging van het uitgebreide HICP-initiatief, maar ook aan het opzetten en tenuitvoerleggen van **alternatieve, op maat gemaakte opties** voor landen waar een conflict heeft gewoed, die een belangrijke achterstand hebben opgelopen bij het aflossen van hun schulden aan derden, die niet in aanmerking zouden komen voor het HICP-initiatief, zodat zij **het probleem van zwakke instellingen beter kunnen aanpakken en een oplossing kunnen vinden voor hun problemen die voor een groot deel zijn terug te voeren tot achterstallige schulden;**
- de mogelijkheid te onderzoeken van onder meer een faciliteit voor tijdelijke schuldverlichting om de gevolgen van **exogene schokken** voor landen met een zware schuldenlast te verlichten.

10. CONCLUSIES

De EU is goed op weg om de meeste van haar Barcelona-verbintenissen na te komen. Het Forum op hoog niveau van de Verenigde Naties in september 2005 zal vooral gericht zijn op de vraag hoe sneller vooruitgang kan worden geboekt om de millenniumdoelstellingen te verwezenlijken, met name in Afrika. Dit betekent een nieuwe uitdaging voor de uitgebreide EU om nogmaals te laten zien hoe zij haar verbintenissen in het kader van de conferentie van Monterrey voor ontwikkelingsfinanciering nakomt door nieuwe verbintenissen aan te gaan. Met de voorstellen in dit document wil de Commissie een discussie op gang brengen om nieuwe verbintenissen te formuleren en overeenstemming te bereiken over Barcelona II-verbintenissen. Hoewel deze Mededeling zich vooral concentreert op de instrumenten om te komen tot een betere ontwikkelingsfinanciering, omvat de Communication on Policy Coherence¹⁴ (Mededeling inzake beleidssamenhang) andere beleidsmaatregelen die zouden kunnen worden overwogen om ervoor te zorgen dat de millenniumdoelstellingen kunnen worden bereikt.

¹⁴ COM(2005) 134

Annex 1

Summary March 14, 2002: Council Conclusions on the International Conference on Financing for Development (Monterrey, Mexico, 18-22 March 2002)

The Council of the European Union:

“1. Considering that the International Conference on Financing for Development represents an historic opportunity to make progress towards the achievement of the Millennium Development Goals for poverty reduction and the other internationally agreed development targets in a holistic manner.

2. Recalling the need for all international partners to reach the UN goal of 0.7% ODA/GNI and the European Council Presidency Conclusions in Gothenburg and Laeken, and recognizing that mobilizing international private and public resources for sustainable development is essential, that resources would need to be increased in order to reach the Millennium Development Goals, including according to World Bank estimates a doubling of ODA;

3. Stressing that the Conference should be based on a spirit of strengthened partnership in which developing countries take primary responsibility for their own development, ensuring democracy, human rights and the rule of law, while developed countries actively support them, thus contributing to the "global deal" that will be discussed at the Johannesburg Summit

4. Recognizing that the issue of aid effectiveness both by donors and recipients must be adequately addressed to ensure that increased ODA flows have a positive impact on development, and resources go effectively and efficiently to fighting poverty and reducing inequality.

5. Stressing that developing countries have primary responsibility to create a sound macroeconomic environment, an appropriate framework for investments and guarantee that funds received are properly and effectively managed, engaging themselves to ensure good governance, achieve high standards of transparency and eliminate corruption.

6. Recalling the importance to development financing of the Doha Development Agenda, which should address the specific concerns and priorities of developing countries, allowing them to realize the full benefits of participation in the world economy.

7. And thus, in order to achieve a successful outcome of the Conference, the Council stresses the value of the Monterrey Consensus, and affirms its willingness to make **the following commitments**;

a) In pursuance of the undertaking to examine the means and timeframe that will allow each of the Member States to reach the UN goal of 0.7% ODA/GNI, those Member States that have not yet reached the 0.7% target commit themselves - as a first significant step - individually to increasing their ODA volume in the next four years within their respective budget allocation processes, whilst the other Member States renew their efforts to remain above the target of 0.7% ODA, so that collectively an EU average of 0.39% is reached by 2006. In view of this goal, all the EU Member States will in any case strive to reach, within their respective budget allocation processes, at least 0.33% ODA/GNI by 2006.

- b) To take concrete steps on coordination of policies and harmonization procedures before 2004, both at EC and Member States level, in line with internationally agreed best practices including by implementing recommendations from the OECD Development Assistance Committee Task Force on donor practice.
- c) To implement the DAC recommendation on untying of aid to Least Developed Countries and continue discussions in view of further untying. The EU will also consider steps towards further untying of Community aid while maintaining the existing system of price preferences of the EU-ACP framework.
- d) To increase assistance for long-term trade-related capacity building, productive capacity and measures addressing supply-side constraints in developing countries, as well as to provide immediate support for trade-related technical assistance in order to improve the negotiating capacity of developing countries in trade negotiations, including by commitments made at the WTO pledging Conference in Geneva on 11 March 2002.
- e) To further work towards a participatory process at the global level, including the proposal of setting up a task force open to all actors on a temporary basis, designed to lead to the identification of relevant Global Public Goods.
- f) To further explore innovative sources of financing and taking into account the conclusions of the Commission Globalization Report.
- g) To influence the reform of the International Financial System by combating abuses of financial globalization, strengthening the voice of developing countries in international economic decision-making, and, while respecting their respective roles, enhancing the coherence between the UN, International Financial Institutions and WTO.
- h) To pursue its efforts to restore debt sustainability in the context of the enhanced HIPC initiative, so that developing countries, and especially the poorest ones, can pursue growth and development unconstrained by unsustainable debt dynamics."

Website link: http://europa-eu-un.org/articles/en/article_1222_en.htm

Annex 2

Extract of the Conclusions of the General Affairs and External Relations Council of 22-23 November 2004 on the report of the Ad Hoc Working Party on Harmonisation:

RECALLING:

The Commission Communication of 5 March 2004 on "Translating the Monterrey Consensus into practice: the contribution by the European Union"¹⁵;

Its Conclusions of 27 April 2004¹⁶, which called for the establishment of an Ad-Hoc Working Party of the Council consisting of experts on Harmonisation (AHWPH), in order to examine in detail the Commission recommendations contained in the Commission Communication and other relevant proposals with a view to translating the Barcelona Commitment II into practice;

The decision adopted by the COREPER establishing the AHWPH and setting up its mandate¹⁷;

That the Working Party was invited to report back to Council no later than November 2004, with a view to adoption by the Council of an EU Action Plan for Coordination and Harmonisation for submission to the Second High Level Forum on Harmonisation and Alignment for Aid Effectiveness to be held in Paris in 2005;

THE COUNCIL,

NOTING that the COREPER, on 18 November 2004 agreed on the Report presented by the AHWPH;

ENDORSES the report of the Ad-Hoc Working Party on Harmonisation entitled "Advancing Coordination, Harmonisation and Alignment: the contribution of the European Union";

INVITES the relevant Council bodies to continue the work for preparing the participation of the EU to the Second High Level Forum on Harmonisation and Alignment for Aid Effectiveness to be held in Paris in 2005;

REAFFIRMS its intention to monitor regularly the further progress made with the view to translating the Barcelona Commitment II into practice.

¹⁵ Doc. 7108/04 - COM(2004) 150.

¹⁶ Doc. 8973/04.

¹⁷ Doc. 9188/04.